

helt indlysende – at vi skal se nærmere på jordbrugskommissionerne, deres sammensætning og deres opgaver under udvalgsarbejdet. Når jordbrugskommissionerne skal varetage bredere samfundsmæssige interesser, er det selvfølgelig også naturligt at kigge på jordbrugskommissionernes sammensætning.

Det kan også overvejes at afskaffe vetoretten, der i øvrigt kun bliver anvendt i ganske få situationer. De fleste afgørelser bliver jo truffet i enighed af kommissionerne, så rent faktisk har der kun været tale om fire tilfælde, hvor vetoretten er blevet anvendt i perioden fra 1995 til 2001, og det er ud af en samlet sagsmængde på ca. 7.000 sager. For så vidt angår fondes køb af landbrugsjord og landbrugsejendomme til naturformål, fik vi jo ved den seneste lovændring tilbage i 1999 nogle lempelser, der giver mulighed for sådanne erhvervelser.

Med det, jeg allerede har sagt om natur og miljø, vil det være relevant at overveje, om det skal gøres endnu lettere for fonde med almennyttige formål at opkøbe arealer til naturformål og til bevarelse af kulturværdier. Ved administrationen af landbrugsloven lægger vi vægt på, at overgang af landbrugsjord til anden anvendelse sker i overensstemmelse med region- og kommuneplanlægningen. Opkøb af jorder til naturformål bør især ske inden for udpegede habitatområder og andre områder med store naturværdier eller for at varetage nærrekreative formål, og der kan også være andre elementer. Vi må både se på formålet med anvendelsen og på, om der er tale om en fond, der efter sine vedtægter eller sin fundats har til formål at yde støtte til aktiviteter af almen samfundsmæssig karakter.

Landbrugslovcirkulæret giver rent faktisk allerede i dag ganske gode muligheder for, at fonde kan opkøbe naturarealer. Cirkulæret er således ikke til hinder for, at en fond køber mindre naturarealer for f.eks. at sikre en sammenhæng af naturoplevelser, naturpleje eller offentlig adgang, nærrekreative arealer, som jeg også nævnte før, opholdsarealer omkring udsigtspunkter osv.

Det er heller ikke en betingelse i cirkulæret, at jorderne skal ligge i et område, der i region- og kommuneplan er udlagt til naturformål; men det må selvfølgelig indgå i vurderingen, hvilke retningslinjer for arealanvendelsen der er fastsat i region- og kommuneplanlægningen. Jeg kan som nogle eksempler nævne, at Jordbrugskommissionen for Fyns Amt har givet tilladelse til, at

en fond erhvervede arealer til naturformål på Æbelø. Også ved Ølundgård er der sket opkøb, og kommissionen har for nylig givet en fond tilladelse til køb af en landbrugsejendom i Svaninge ved Faaborg. Formålet med erhvervelsen er bl.a. at genskabe større sammenhængende eng- og overdrevsarealer til gavn både for dyre- og plantelivet og også for at give mulighed for at skabe direkte stiadgang til nogle udsigtspunkter.

En af de sager om fondserhvervelse, der har været omtalt i pressen, handlede jo bl.a. om naturgenopretning i Søborg Sø. Afgørelsen byggede på vetoretten, og som jeg allerede har sagt, vil vi bestemt være åbne over for at kigge på netop det element.

Som sagt har vi nedsat et udvalg, der skal se på ændringerne i landbrugsloven og også på muligheden for fondes køb af naturarealer og jordbrugskommissionernes opgaver og sammensætning. Vi vil, når udvalget til sommer afslutter sine overvejelser, optage de politiske drøftelser, og jeg kan godt understrege, at det er min opfattelse, at det er vigtigt, at der skabes et bredt politisk fundament for en ny landbrugslov. Det tror jeg at alle vil være godt tjent med.

Kl. 11.00

Forhandling

Ritt Bjerregaard (S):

Vi står i en enestående situation ved den reform af landbrugslovgivningen, som ministeren har bebudet og også omtalte her i sit svar på forespørgslen. Det er muligt for os at skabe en reel forskel, og der er virkelig brug for en nytænkning omkring den måde, vi driver landbrug på i Danmark.

De seneste år har vist alvorlige krisetegn i dansk landbrug, og her behøver vi bare at tænke på BSE-krisen, mund- og klovsyge, Salmonella, Campylobacter, DT 104 og ikke mindst behandlingen af vores dyr. Disse krisetegn afspejler en produktionsmåde, som har nået sin grænse for, hvor meget man kan presse citronen for at tjene en ekstra krone.

Det er Socialdemokraternes klare holdning, at vi må gøre op med landbrugets privilegerede særstatus. Vi lever ikke i en sovjetisk planøkonomi, så vi vil ikke have et landbrug, der kun kan overleve på massiv statsstøtte. EU's landbrugsordninger må ændres, og vi synes, at regeringen